І чужому научайтесь,
Свого не цурайтесь...
Т. ШЕВЧЕНКО

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 81-83 Grand St. Jersey City, N.J. 07303
434-0237
434-0807
УНСоюз: 435-8740
— Тел. з Ню Йорку: — BArcly 7-4125
УНСоюзу: BArcly 7-5337

РІК LXXII. Ч. 28. TWO SECTIONS (SECTION 1) ДЖЕРЗІ СИТІ І НЮ ЙОРК, П'ЯТНИЦЯ, 11-го ЛЮТОГО (FEBRUARY) 1966 No. 28. VOL. LXXII.

ОСТАННІ ВІСТІ

Четвер, 10-го лютого, 1966 р.

В АМЕРИЦІ

ДЕМОКРАТИЧНІ СЕНАТОРИ КРИТИКУЮТЬ УРЯДОВУ ПОЛІТИКУ В ЛАТИНСЬКІЙ АМЕРИЦІ. Ця критика відбулася в Сенатській Комісії Закордонних Справ під час переслухання Лінкольна Гордона, який досі був американським амбасадором в Бразилії, і який найменований на асистента державного секретаря в міжамериканських справах. Сенатори демократи невдоволені з того, що Уряд, йдучи за вказівками Томаса А. Манна, підтримував військові уряди в деяких латинських американських державах проти місцевої демократії. Військові уряди давали певність, що виступатимуть проти комунізму гостріше, якби це могли робити цивільні ліберально-демократичні уряди.

КОНҐРЕСМЕН СЕЛЛЕР ПРОТИ 4-РІЧНОЇ КАДЕНЦІЇ ПАЛАТИ РЕПРЕЗЕНТАНТІВ, яку запропонував президент Джансон у своїм зверненні Про Стан Унії. В Палатній Правничій Комісії, яку очолює конґресмен Емануел Селлер, ведуться переслухання в цій справі. Конґресмен Селлер, який виграв вже 22 рази конґресові вибори, виступив проти запропоонваної Президентом зміни. Але конґресмен Френк Челф заявив, що він не може щодва роки вести коштовну виборчу кампанію. Селлер сказав, що два конґресмени збожеволіли під час тільки дворічної каденції, на що конґресмен Ешмер відповів, що сталося це тому, що журилися щодворічними виборами.

НОВИЙ НЮЙОРКСЬКИЙ МЕЙОР ДЖАН ЛІНДСЕЙ 9-го ЛЮТОГО ВІДВІДАВ ПРЕЗИДЕНТА ДЖАНСОНА. Це були перші відвідини республіканського посадника в Білому Домі. Він сам заявив журналістам, що під час півгодинних відвідин дістав тимчасову згоду Президента промовляти в Ню Йорку на конференції, яка відбудеться восени ц.р. Ліндсей казав, що вдоволений із відвідин в Білому Домі, бо Президент готовий співпрацювати в тому напрямку, щоб розв'язати всі важливі проблеми, які стоять перед цією важливою міською метрополією. Але Ліндсей додав, що не обговорювали жадних фінансових справ у зв'язку з грошовими труднощами Ню Йорку. Конференція в Ню Йорку має обговорювати проблеми міського транспорту, і вона буде восени ц.р.

В ЕЛЬ ПАСО, ТЕКСАС, ЗААРЕШТОВАНО 5 ОСІБ ЗА ТЕ, ЩО ХОТІЛИ ЕКСПОРТУВАТИ ЗБРОЮ до держав Латинської Америки. Аґенти Федерального Бюра Інвестиґацій вели переговори з заарештованими особами від серпня 1965-го року і виплатили їм на конто експорту зброї $30,000. Заарештовані мали продати за кордон 371 автоматичну рушницю та 100,000 набоїв, а також підводні човни, керовані ракети мали теж бути пізніше продані за кордон. Заарештований Юджін Майкел (35 років) та 22-річні студенти коледжу Джанні Акуна і Ларрі Ґрубб. Вони звільнені за кавцією.

У СВІТІ

ЯПОНІЯ СКЛИКАЄ НА 6-7 КВІТНЯ Ц. Р. КОНФЕРЕНЦІЮ всіх азійських країн, з вийнятком Комуністичного Китаю і Північного В'єтнаму, в справі азійської економічної самодопомоги. Сіям, Маляйзія, Сінґапур, Ляос, Південний В'єтнам і Філіппіни вже заповіли, що вони приймуть запрошення. Бірма, мабуть, не захоче наражуватись своєму тихому протекторові Комуністичному Китаєві, — Камбоджа має спір з Південним В'єтнамом і Сіямом, а Індонезія з Маляйзією. Тому приявність тих трьох держав сумнівна. Успіх тієї конференції значно скріпить політичний престиж Японії.

ПАПА ЗАКЛИКАВ У ПРОМОВІ до відвідувачів на загальній авдієнції в минулу середу, щоб переводити по всьому світу грошові збірки у користь допомоги Індії й Пакістанові, загроженим катастрофою голоду. Папа згадав тут про велику допомогу, яку дають ЗДА, але підкреслив потребу мати поважні фонди не тільки на купно харчів, але й на їх транспорт та розподілення.

НА ЖЕНЕВСЬКІЙ КОНФЕРЕНЦІЇ РОЗЗБРОЄННЯ СЄМЬОН ЦАРАПКІН ЗАКИНУВ Америці, що тільки завдяки щасливому випадкові народи в обширі Середземного моря не впали жертвою атомової катастрофи, коли внаслідку зудару бомбардувальника Б-52 з літаком-танкером впали разом з тим літаком 4 атомові бомби. Вільям Фостер відповів від ЗДА, що саме та подія заперечила совєтським закидам щодо небезпеки, яку буцім-то становлять лети з вантажами атомових бомб. — Після тієї катастрофи з 17 січня ц. р., в якій згинули 7 американських летунів, а 4 врятувались, знайдено на березі три атомові бомби, а четверту — у глибині 1.000 стіп, в морі, 6-та фльота пильнує, щоб її не вкрали. Продовжуються зусилля добути її на поверхню. Всі вони не мали „запальника".

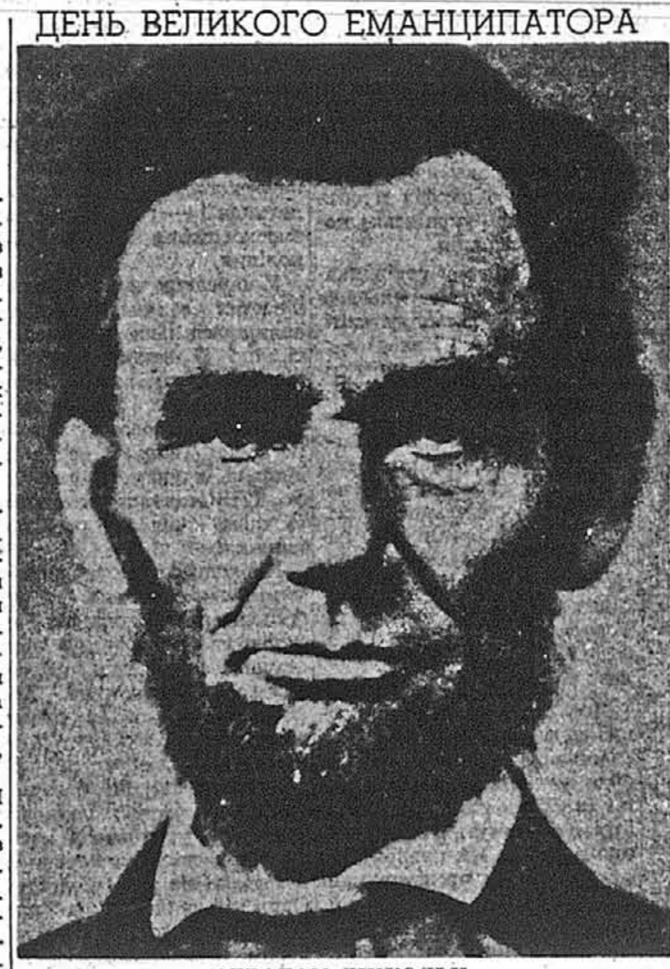
НАД ПІВНІЧНИМ В'ЄТНАМОМ СКИНЕНО з американських літаків 20 мільйонів летючок, в яких з'ясовано, що американці припинили були бомбардування Північного В'єтнаму на 37 днів, щоб спонукати цим тамошній уряд до припинення війни і згоди на мирові переговори, але північно-в'єтнамська компартія відкинула ту нагоду і цим присилувала Америку відновити летунські атаки.

БРИТІЙСЬКИЙ ПРЕМ'ЄР ГАРОЛД ВІЛЬСОН ЗАКИНУВ своїм однопартійцям з лівого крила, що вони, таврюючи Америку за воювання у Південному В'єтнамі насправді сприяють в'єтнамським комуністам. Він натаврував у своїй промові в палаті громад прихильників припинення летунських атак на Північний В'єтнам, що не використали тієї перерви, щоб звертатись з листами до Го Чі Мінга, наполягаючи на мир. Він дивувався також, чому його однопартійці з лівого крила Партії праці не ходили під китайську амбасаду у Лондоні з миролюбними плякатами.

МІЖ ІНДІЄЮ І ПАКІСТАНОМ ВІДНОВЛЕНО телефонічну сполуку, яка була перервана від більше половини року, відколи розпочались були між тими країнами ворожі виступи. Заповіджено теж відновлення летунської комунікації між Західнім і Східнім Пакістаном почерез широку на 1.000 миль індійську смугу, та між Індією і Афґаністаном та Совєтами почерез Пакістан.

ЗАХІДНЬО-НІМЕЦЬКИЙ КАНЦЛЕР Д-Р ЛЮДВІҐ ЕРГАРД ЗАЯВИВ, що він кандидуватиме на голову Християнсько-демократичної партії. Конрад Аденауер зберігав ті два становища в своїх руках, але після зречення з становища канцлера — затримав пост голови партії, проти чого його наступник, канцлер Ергард, не протестував. Кандидатуру на становище голови керівної західньо-німецької партії зголосив був вже раніше посол Райнер Барзель. Аденауер, з уваги на вік, зрікся.

ДЕНЬ ВЕЛИКОГО ЕМАНЦИПАТОРА

АБРАГАМ ЛІНКОЛЬН

День 12-го лютого — це День Лінкольна. Так записаний він не тільки на кожному щорічному американському календарі, але й в серці кожного американця, бо саме цей 16-ий з черги президент З'єднаних Держав Америки поклав найтривкіший фундамент, „щоб ця нація, при Божій допомозі, мала нове народження волі" та щоб „влада народу, через нарід і для народу не щезла з лиця землі". Президент Лінкольн народився 12-го лютого 1809-го року і згинув від кулі скритовбивника 14-15 квітня 1865 року, залишивши найвищу ідейну спадщину для свого народу, що стала сьогодні вселюдським ідеалом волі і справедливости.

Сенатська Комісія схвалила $4.8 більйона на війну у В'єтнамі

Вашингтон. — Сенатська Комісія Збройних Сил 9-го лютого одноголосно призначила $4 800 000 000 на війну у В'єтнамі. Ця сума є додатковою до тих видатків, які були схвалені в цьому фінансовому році, який закінчиться 30-го червня ц. р. Голова цієї Комісії, сенатор Ричард Б. Расселл заявив, що $1 238 400 000 призначені на будову портів, летовищ та інших подібних потреб, а $3 417 700 000 на будову літаків, гелікоптерів, керованих ракет і панцерних возів. $151 650 000 є призначені на досліди у зв'язку з війною у В'єтнамі. Сума $4 800 000-000 є частиною з тієї суми 12 300 000 000, яку Президент вимагав як додаткових фондів у зв'язку з в'єтнамською війною. Решта вимаганих Президентом фондів в сумі $7 500 000 000 є призначена на такі витрати, як платні військовикам, і вона буде схвалена пізніше. Схвалену Сенатською Комісією суму $4 800 000 000 мусять затвердити обидві Палати Конґресу.

Конґрес стейту Ровд Айленд ухвалив Український День

Вунсакет, Ровд Айленд. — Конґрес стейту Ровд Айленд на своїй січневій сесії розглядав звернення місцевого Українського Комітету про відзначення роковин проголошення Незалежности і Соборности Української Народної Республіки. Конґрес вислухав звідомлення про ці історичні події і виніс ухвалу, щоб день 22-го січня проголосити Українським Днем Незалежности у цьому стейті Пікресливши відданість українців в боротьбі за незалежність своєї країни, Конґрес уповажнив секретаря стейту видати відповідну резолюцію. Секретар стейту Ровд Айленд за своїм підписом проклямував в імені стейтового Конґресу і за згодою губернатора день 22-го січня Українським Днем. Від Українського Комітету речником цієї справи був адвокат Орест Чигирин.

Українці організують комітет для перевибору Фіґена

Клівленд. — Дворічна каденція в Палаті Репрезентантів відомого приятеля поневолених народів і, зокрема, українського, конґресмена Майкела Фіґена, закінчується цього року і вже тепер він має аж трьох суперників із його власної Демократичної партії, які змагатимуться з ним за кандидатуру в правиборах з кінцем травня ц р. Щоб допомогти в виборчій кампанії цьому великому прихильникові та борцеві за волю і справедливість для всіх, місцеві громадяни українського роду вже тепер організують окремий Комітет для Майкела Фіґена. В тій справі відбудеться, з ініціятиви місцевого провідного громадського діяча д-ра Зенона Винницького, громадське віче вже цієї суботи, 12-го лютого, о год. 7-ій ввечері в залі Українського Народного Дому. Наступного дня, в неділю 13-го лютого, українці візьмуть участь у Богослуженні в католицькій церкві Ст. Марон'с, а опісля у влаштованому в честь конґресмена Фіґена обіді в готелі Шератон-Клівленд.

„СВОБОДА" НЕ ПОЯВИТЬСЯ В ДЕНЬ ЛІНКОЛЬНА

З уваги на державне свято День Лінкольна, що припадає в суботу, 12-го лютого, „Свобода" з датою того дня не появиться. Чергове число „Свободи" буде друковане в понеділок, 14-го лютого, з датою наступного дня, вівтірка 15-го лютого.

ПРЕЗИДЕНТ ЗАПОВІДАЄ НОВУ ЗУСТРІЧ З ЛІДЕРАМИ ПІВДЕННОГО В'ЄТНАМУ ЗА 3-6 МІСЯЦІВ

Гонолюлю. — Віце-президент Гомфрі 9 лютого прилетів на Гаваї, до Гонолюлю, і після 6 годин відлетів відтіль до Сайґону разом з американським амбасадором в Південному В'єтнамі Генрі Кеботом Ладжом та головою південно-в'єтнамської держави Нґуєном Нґо Тіє і прем'єром Нґуєном Као Кі. Разом з ним або в другому великому джеті, що мав прилетіти до Сайґону майже одночасно, відлетіли „похідний амбасадор" Аверелл Гарриман, секретар хліборобства Орвіл Фріман, секретар здоров'я Джан Гарднер, спеціяльний асистент Президента МекДжордж Банді й інші високі урядовці, що були приявні на конференції в Гонолюлю з президентом Джансоном. Однак державний секретар Дін Раск і секретар оборони Роберт МекНамара вернулися з Президентом до Вашинґтону. Президент надзвичайно вдоволений ходом і вислідом конференції у Гонолюлю. Він — за твердженям газет — був дуже мило здивований, що південно-в'єтнамські лідери самі говорили про конечність соціяльно-економічних та здоровних і культурних реформ у Південному В'єтнамі, як про необхідну передумову осягнути перемогу над комуністичною аґресією. Він переконався теж, що між американським і південно-в'єтнамським становищем у справі закінчення війни нема великих розбіжностей та що ані американського уряду, ані південно-в'єтнамського не можна вважати за „палячів війни". Президент — твердять газети — переконав своїх південно-в'єтнамських співрозмовців, що не слід бомбардувати Ганою і Гайфонґу й давати китайським комуністам в руки атут, що цим „ображено їх національну честь" та що правильною є та „середина дороги", якої тримається американська стратегія у В'єтнамі. Водночас Президент переконався у Гонолюлю ще раз, що його американські противники не мають рації та, обмежуючись тільки до критики, не мають ніякої власної конструктивної і реально-політичної програми. Президент мав в четвер 10 лютого конферувати над справою В'єтнаму і вислідами Гавайської конференції з державним секретарем Діном Раском і амбасадором в ОН Артуром Ґолдберґом. За твердженням деяких американських газет — генеральний секретар ОН У Тант і різні азійсько-африканські членські держави в ОН невдоволені промовою Президента, що її він виголосив в Гонолюлю до південно-в'єтнамських лідерів і оприлюдненими там декларацією і спільним комунікатом. Ті пацифісти вважають, що Гавайська конференція погіршила шанси замирення з Північним В'єтнамом і південно-в'єтнамськими комуністами (в'єтконґом), особливо внаслідку одвертої опозиції південних в'єтнамців — переговорювати з так званим Фронтом Національного Визволення, що є насправді політичною фірмою комуністичних терористів-повстанців. Генеральний секретар ОН У Тант одверто пропаґував визнання того Фронту Національного Визволення за контрагента у мирових переговорах про В'єтнам. Хоч у згаданих документах, проголошених у Гонолюлю, не говориться нічого про збільшення у В'єтнамі американського війська, але невтральні „пацифісти" невдоволені також рішенням Америки дати Південному В'єтнамові видатну економічну й культурну допомогу, бо — мовляв — це „замаскований колоніялізм". Президент плянує стрінутись з в'єтнамськими лідерами за 3-6 місяців.

Почався процес Синявського-Терца

Москва. — Як подає аґенція Ройтера, в четвер почався в Москві сенсаційний процес проти двох письменників за те, що вони очорнили Совєтський Союз у своїх творах і ці твори вислали нелеґально за кордон і там надрукували. Перед судом стоять Андрій Синявський, який вживає псевдоніму Абрам Терц і Юлій Данієль, якого псевдонім Николай Аржак. Обидва письменники належать до молодого покоління літераторів, їм по сорок років. Ім'я Синявського відоме у Совєтському Союзі; він друкував там у літературних журналах критичні статті високої якости. Відомий його роман „Суд починається". Менше відомий Юлій Даніель, який в більшості працював, як перекладач. До справи Синявського він причетний як перекладач твору Синявського, що появився за кордоном. Під псевдонімом Аржак він написав оповідання „Москва кличе". Совєтська преса сильно критикувала обидвох письменників за їхні недостойні висловлювання на адресу Совєтського Союзу і вождів соціялізму, не наважуючись навіть передати совєтському читачеві зразків цих писань. Обидвом письменникам закидують ренеґатство. На Заході пов'язують справу Синявського-Даніеля із справою іншого письменника Валерія Тарсіса. Тарсіс автор відомої на Заході книги „Палата ч. 7", що вважається більше критичною у відношенні до Совєтського Союзу, ніж твори Синявського і Даніеля. Та все ж таки Тарсіс не станув перед судом, а навпаки, напередодні процесу Синявського - Даніеля в понеділок 7-го лютого, він з'явився в Лондоні. Тарсіс заявляє, що совєтський уряд побоявся його приявности в Совєтському Союзі під час процесу двох арештованих письменників і тому дозволив йому виїхати. Справу Тарсіса вважають деякі на заході провокацією. Тарсіс не лише отримував гонорари з-за кордону, але за закордонні гроші купив собі автомашину, телевізор і інші вибагливі речі, ба навіть приймав у своєму київському помешканні (він киянин, — батько грек, а мама — росіянка) закордонних журналістів. Процес Синявського-Даніеля може висвітлити і цю справу, хоч совєтська преса не сприяє цьому і навіть не подала ніякої вістки про початок суду.

Лікарня у Кракові за американські гроші

Краків — У Кракові відбулось відкриття новозбудованої лікарні для дітей коштом кільканадцяти мільйонів долярів, що їх подарував на цю ціль американський уряд в акції допомоги закордонові. На відкритті цієї лікарні у Кракові був приявний американський амбасадор у Варшаві Ян Гроновскі з дружиною, як теж конґресмен Клеменс Заблоцкі, як репрезентанти американського уряду. Обидва американські репрезентанти поляки. У стіну великої будівлі лікарні вмуровано таблицю, на якій видніє напис в двох мовах, польській і англійській: Споруджений американським народом для того, щоб сприяти розвоєві добробуту і здоров'я дітей у Польщі і скріплювати приязнь між польським і американським народом.

УКРАЇНЦІ У ВІЛЬНІМ СВІТІ

У ФІЛЯДЕЛЬФІЇ ВІДБУЛИСЯ НАРАДИ УКРАЇНСЬКИХ КОМБАТАНТІВ

Філядельфія. — В суботу 5 лютого відбулося тут засідання Головної Управи Об'єднання б. Вояків Українців в Америці (ОбВУА), в якому взяло участь 20 осіб, під проводом голови тієї центральної нашої комбатантської організації д-ра В. Ґалана. Безпосередньо після того Президія ОбВУА перевела нараду з представниками Братства кол. вояків І-ої Дивізії Української Національної Армії, на яку приїхали з Торонта голова Головної Управи Братства д-р М. Малецький і референт публікацій М. Біґус, а з місцевих діячів тієї комбатантської організації був, поруч з іншими, приявний також голова Крайової Управи інженер В. Забродський. Предметом тих нарад були видавничі справи.

БАЛЕРИНА ВОЖАКІВСЬКА НА ТУРНЕ

Ню Йорк. — Українська балерина Тамара Вожаківська відбуває мистецьке турне по Америці. Заанґажована минулого року до танкової компанії мистця клясичного модерного танку Хозе Лімона, молода танечниця відвідує з цією компанією міста нашої країни. Саме тепер Тамара Вожаківська виступає у Вашинґтоні, а в суботу 12-го лютого виступить на сцені Бруклинської Академії в Ню Йорку. Далі поїде наша балерина до Шикаґо і Північної Кароляйни. Після турне Тамара Вожаківська заанґажована на чотиротижневий виступ у театрі в Лінкольн Сентер. Тамара Вожаківська належить до талановитої музичної рідні. Її батько є диригентом хору, а старша сестра працює в Нюйоркській Сівік Опері. Брат Юрій є здібним скрипалем і студіює в Академії Джулярда.

НА НАШІЙ, НЕ СВОЇЙ ЗЕМЛІ
(Що пишуть комуністичні газети в Україні)

Готуються відзначити 50-річчя від дня смерти Івана Франка

Київ. — Як подала „Літературна Україна", урядовий ювілейний комітет по відзначенню 110-річчя від дня народження і 50-річчя від дня смерти Івана Франка під головуванням О. Корнійчука відбув своє засідання 28 грудня м. р.

Слово забірали — П. Тичина, І. Білодід, К. Колосова, В. Козаченко, П. Панч, Л. Дмитерко, П. Загребельний, Д. Павличко, Д. Гнатюк, М. Сиваченко, В. Єфремов і Я. Сірченко.

Рішено — відбути врочисті імпрези в усіх республіках СССР. Провести виїздну наукову сесію АН УССР у Львові і зустріч вчених, письменників і широкої громадськости із земляками І. Франка в селі Івана Франка, Нагуєвичах. Рішено приєднатися до пропозиції Інституту ім. Т. Шевченка Академії Наук про видання творів письменника в 50-ти томах та монографії присвячені життю і різним формам творчости Івана Франка. Крім того заплянована видати однотомники його творчости англійською, французькою, еспанською і німецькою мовами. „Украдене щастя" буде поставлене на сценах театрів України і балет на мотивах творів Бориславського циклу та науковопопулярний фільм „Іван Франко" висвітлюватиметься в кінотеатрах. Пересувна виставка „Життя і творчість Івана Франка" відвідає теж і Канаду. Більшість з наміченого має свою пропаґандивну ціль — зфальшувати справжній образ великого і справжнього патріота - українця, а на його портреті додати риси поборника ідеї „дружби народів" і єднання українців з російськими „братами".

Цьогорічні кандидати на шевченківські премії

Київ. — Комітет по преміям імемі Тараса Шевченка дістав вже пропозиції від установ і організацій на кандидатів у цьогорічні лавреати. Ці премії були встановлені в 1962 році за кращі досягнення в галузі літератури і мистецтва. Лавреатами цієї премії імені Т. Шевченка були: П. Тичина, О. Гончар, В. Сосюра, М. Бажан, Г. Тютюнник, І. Вільде й А. Малишко. Кандидатами на цьогорічні премії висунуті: Т. Масенко за збірку віршів „Чебрець". І. Муратов за збірку віршів „Осінні сурми", П. Панч за повість „На калиновому мості". М. Сизоненко за роман „Білі Хмари", Микола Тарновський за вірші „З бурхливих літ", М. Томчаній за роман „Жменяки", Борис Тен за український переклад Софоклевої „Антигони", В. Кондратенко за роман „Курська дуга", та С. Добровольський за роман „Очаківський розмір". В галузі музики пропонують дати премії В. Кирейкові за балет „Тіні забутих предків", і Л. Ревуцькому за фортепіяновий концерт. В галузі образотворчого мистецтва кандидатом на лавреата Шевченківської премії є М. Примаченко, а в галузі театрального мистецтва — Є. Пономаренко.

Підготова до Шостого З'їзду Славістів

Київ. — В 1968 відбудеться у столиці Чехословаччини Шостий З'їзд Славістів. З'їзди славістів скликає Міжнародний Комітет Славістів у відступах 4-5 років. Перший такий з'їзд відбувся був в 1929 у Празі, другий — в 1934 у Варшаві, третій в 1939 у Београді, четвертий в 1958 у Москві, а п'ятий — в 1963 у Софії. Крім з'їздів відбуваються пленуми і дев'ятий такий пленум відбувся в останньому році у Відні. В ньому взяли участь і українські славісти із вільного світу, як теж і представник України проф. І. Білодід. До наступного шостого з'їзду іде підготова в Україні. На 1966 рік заповіджено там славістичну конференцію у Дніпропетровському, що займеться теж проблемами наступного з'їзду славістів у Празі.

ЛЮДИНА З ДВОМА ОБЛИЧЧЯМИ

Даючи оцінку людині, у нас звертають увагу лише на те, як вона виконує виробничі норми, — розповідає Остап Шуплат у „Молоді України" з 28 січня.

А мораль? Нерідко людина має двоє облич: одне — на роботі, а друге, інше — в поведінці, в родині... Грубість, нетактовність, неінтеліґентність — живе подвійним життям, маскуючись.

Такий він, совєтський кодекс.

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by Ukrainian National Association, Inc., 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918

Subscription Rates: One year $12.00; six months $6.25; three months $3.25. Jersey City & Foreign Rates: One year $14.00; six months $7.50; three months $4.00. For UNA members monthly 65¢.

Передплата: На рік $12.00; на пів року $6.25; на три місяці $3.25. В Джерзі Сіті і закордоном: На рік $14.00; на пів року $7.50; на три місяці $4.00. Для членів УНСоюзу, чоловіків і жінок — 65 центів місячно. За кожну зміну адреси платиться 10 центів. Чеки і money orders виставляти на: "Svoboda".

Статті і дописи, підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли. Незамовлені матеріяли повертаються тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коперту з відповідно поштовою оплатою. За зміст оголошень Редакція не відповідає.

Адреса: "SVOBODA," P. O. Box 346, JERSEY CITY, N.J. 07303

Китай — паперовий тигр

Деякі американські кола — навіть окремі конгресмени і сенатори — дуже побоюються, щоб війна у В'єтнамі не спричинила інтервенції комуністичного Китаю і щоб внаслідок цього Америка не опинилася в стані війни з китайським колосом. Цифра 700 мільйонів китайського населення відсуває набік усі аргументи в людей, застрашених думкою, що Америка може мати проти себе „трикратно чисельнішого" ворога. При цьому забувається всі прецеденти, що сягають найдавніших часів: бож малий Давид убив у двобої велетня Голіята, маленька Атенська республіка розгромила перську потугу, Франція за Наполеона заволоділа европейським континентом, Японія побила царську Росію, а вже за наших часів Ізраїль переміг куди сильніший блок арабських держав. На настрої американців у великій мірі впливає спомин з Корейської війни: страхіття, що їх пережили американські вояки, коли до тієї війни вступили китайські „добровільці". Але забувається, що все одно з Південної Кореї прогнано агресорів, і що вже тоді прогайновано історичну нагоду — розтрощити комуністичний режим в Китаї, коли б Мек Артур дістав був дозвіл бомбардувати китайське запілля, а Чіянг Кайшек — зробити висад військ китайських військ.

Мао Тсе-тунг глузував з Хрущова, що той у зв'язку з ракетами на Кубі злякався американського „паперового тигра". Хрущов на це відповів, що той „паперовий тигр" має атомові зуби. Насправді, не Америка, а комуністичний Китай є „паперовим тигром": це держава-колос, зовсім нездібна вести новітню війну. Комуністичний Китай не має ракет на середню й далеку віддаль, має щойно в зародку атомову зброю, яка буде боєздатною за яких 10 років, має мінімальне летунство, не має модерних танкових з'єднань ні нашої модерної зброї. Від півтора до двох мільйонів комунокитайського війська розкинені на довжелезному кордоні проти Тайванської протоки, відкіля загрожує висад Вільного Китаю, проти Індії на півдні та Зовнішньої Монголії і провінції Сінкіянґу — проти СССР.

Теоретично — суходільний Китай розпоряджає невичерпним людським матеріялом. Реально — нема у що ті потенціяльні мільйони вояків зодягти, чим харчувати і транспортувати. Комунікаційна сіть у Китаї по нинішній день дуже примітивна і може бути легко знищена летунством. Продукція сталі дорівнювала в 1965 році 1/12 продукції в Америці, продукція нафти і виробів з неї — 1/54. Всі тамошні рафінерії зосереджені в Мукдені, Шангаї, Нанкіні і Ланчові, всі сталеварні — також тільки у 5-ох містах. Всі вони можуть бути знищені буквально впродовж доби.

Нема західнього військового фахівця, який не передбачав би повного розгрому комуністичного Китаю в разі, коли пан Біг хотів покарати пейпінґських вожаків і затьмарив їхні уми настільки, що вони зважилися б заангажуватися у в'єтнамську війну. Покищо, здається, вони здають собі справу, що їх чекало б, бо воліють воювати „до останнього в'єтнамського вояка".

Замість хліба — „Луна"

Повідомлення Центрального Статистичного Управління при Раді Міністрів СССР не випадково зійшлося із повідомленням про причалення ракети „Луна-9" на поверхні Місяця. Це ж бо йшло про проголошення вислідів коштовної семирічки, що її розпочав із великим шумом попередній диктатор Хрущов. Ще добре у пам'яті совєтського громадянина бундючні вихваляння Хрущова, що в 1959 р. запевняв на екранах телевізорів усіх мешканців, що за сім років СССР перетвориться у рай на землі. Тодішній прем'єр обіцяв передусім розвиток хемічної промисловости — побудову 257 нових хемічних заводів. Заповіджено тоді також великі зміни у сільськогосподарській політиці, що забезпечать населення Совєтського Союзу всіма продуктами.

І ось семирічка закінчилась. Правда, нові вожді у Кремлі в щасливому положенні. Попереднього року Хрущова усунено, і значить можна всю вину за невиконання пляну семирічки перекинути на особу, що хоч і не вспіла виробити довкола себе культу, все ж таки далася взнаки пересічному громадянинові. Але новітня „тройка" — Брежнєв-Підгорний-Косигін — не пішла по цій найлегшій лінії. Вся совєтська преса надрукувала на перших сторінках повідомлення Центрального Статистичного Управління, яке обмежилося самими відсотками статистичних даних, що ніби мають говорити про великі досягнення семирічки. До того ж в цьому повідомленні немає даних про те, як зросла хемічна промисловість, що була головною ціллю семирічки. Немає доказів на те, що населення забезпечене продуктами щоденного вжитку.

Новітня „тройка" знає, як приховати господарські неуспіхи. В той самий день, коли проголошувано вислідя семирічки, совєтська ракета досягнула Місяця, і всі газети залишили набоці справи промисловости та прохарчування, а віддалися високим мріям про завоювання космосу. Замість масла, добрих черевиків і костюму, — ракета на Місяці! Радій, совєтський громадянине, цим „космічним подарунком", тішся, народе СССР, цим „подвигом історичного значення". І Центральний Комітет партії, і Президія Верховного Совєту, і Рада Міністрів виголошують славу „радянському народові-герою, народові-творцеві, народові-перетворювачеві".

„Луна" прихована недовиконання семирічки. А тим часом уряд проголосив нову, традиційну вже п'ятирічку, має ніби підняти видатність промисловости і задовольнити всі потреби населення.

Висліди семирічки, не зважаючи на ввесь галас у зв'язку з причаленням до Місяця космічної ракети, розкрила повний крах совєтської економіки. П'ятирічок вже було в СССР досить. Всі вони заповідали краще життя, всі обіцяли рай. А як виглядає дійсне життя, може ілюструвати сама промова міністра сільського господарства Мацкевича на нараді працівників сільського господарства, що відбулася з приводу започаткування нової п'ятирічки у Києві 2 лютого. Міністер Мацкевич говорив про спеціялізацію господарства, про піднесення культури рільництва і тваринництва, про використання капіталовкладень у сільське господарство, — значить знову про ті ж самі підставові справи, що їх треба було вже давно вирішити.

Степан Женецький

ЧУЖОГО НЕ ХОЧЕМО, СВОГО НЕ ДАМО

У „Свободі" з 19 листопада м. р. надруковано статтю п. В. Чапленка, „Ще й ще раз: не забуваймо про них", у якій порушено справу байдужого ставлення українських еміграційних чинників до долі „замежних східньоукраїнських земель — південної Курщини, Воронізчини, українських районів Дінщини (Таганріжчини й ін.) та Північного Кавказу (Кубань і ін.), які найбільше з-поміж усіх українських земель національно поневолені, бо українцям там навіть називатися українцями не можна".

Справа цих, як п. В. Чапленко називає їх, замежних, а ми назвемо пограбованих земель, є дуже важливою для українського народу, і ми не смієmo бути до їх долі байдужими. Такими замежними, чи пограбованими українськими землями є не тільки східньоукраїнські терени, які не входять до УССР, а також всі ті українські землі, що залишилися в межах РСФСР, Польщі, Чехо-Словаччини, Мадярщини і Румунії.

З літописів знаємо, що перша українська держава, Княжа Русь із столицею в Києві, сягала на заході по Шлезьк і ріку Пилицю, на сході по Волгу і Кавказ, на півдні по Дунай, Чорне море, що тоді звалося Руським морем, і Каспійське море, а на півночі — по Біле море. У той час Українська Княжа Держава була наймогутнішою державою в Европі. Тодізшоть з українськими князями старалися посвоячитися королівські та княжі роди найсильніших европейських держав. Дочки князя Ярослава Мудрого були одружені з королями і князями великих европейських держав, за що його прозвано „тестем Европи".

Велика і могутня Українська Княжа Держава проіснувала до татарської навали. У довгій і кривавій боротьбі з татарами мілітарні сили наших князів знищено. Княжа Держава впала, українській народ утратив волю. Після упадку татарської імперії умовини склалися так нещасливо, що український народ не зумів відбудувати своєї держави, і попав під панування інших народів — спершу литовців, а пізніше поляків.

Перебуваючи довгі віки під пануванням чужинців, український народ зазнав величезних територіяльних втрат. Загарбники - сусіди витискали наших людей з сусідуючих з ними українських земель, колонізували їх своїми поселенцями, денаціоналізували українське населення. Внаслідок цього територія, заселена нашим народом, зменшувалася. Поляки витиснули нас зі Шлезька і ріки Пилиці на правий берег Висли, а вище на півночі від Висли за ріку Вепр, до ріки Бугу; чехи відсунули від Білих Карпат і річки Морави далеко на схід, мадяри і румуни — від ріки Дунаю та західніх берегів Чорного моря далеко на північ; москалі, що постали з мішанини монгольських, угро - фінських племен, зорганізувавши свою державу, Московське князівство, відперли нас від Білого моря далеко на південь, а від ріки Волги і Кавказу далеко на захід. Це були найважчі часи в українській історії.

Зворот до кращого почався щойно з появою козацтва. Ця нова збройна потуга повільно, але ступнево відвоювує свободу українського народу і відбирає втрачені землі. Козацтво прогнало татар з України залишки татар, що дало можливість нашому народові посунути стан свого посідання далеко на схід і південь, розгромило Польщу і почало витискати ляхів на захід. На перешкоді відновленню цілковитому визволенню українського народу з польської неволі стала Московія, яка через трагічну помилку Б. Хмельницького, що уклав з нею восиний союз для боротьби з поляками, вмішалася в українські справи, поділилася нашими землями і на спілку з поляками державу український народ в поневоленні.

Український народ не погоджується на чуже панування і, використовуючи кожну сприятливу нагоду, змагає до відновлення своєї державности. Такі визвольні війни провадив він за гетьмана Мазепи, що в союзі зі шведами боровся проти Московії, за гетьмана Петра Дорошенка, що боровся проти Польщі, і в часах гайдамаччини. У новіших часах, після першої світової війни, українському народові вдалося створити на короткий час — 1917-1921 рр. — свою незалежну державу. В 1939 р. частина нашого народу за Карпатами також була створила на короткий час свою незалежну державу, Карпатську Україну. В другій світовій війні український народ знову боровся за своє визволення. У завзятому прямуванні до великої мети, до відбудови своєї незалежної держави, він скорше чи пізніше, а таки її осягне. Навіть захланна Московія примушена була бодай на папері признати українську державу в формі т. зв. Української Совєтської Соціялістичної Республіки, якою керують москалі або наставлені Москвою українські запроданці.

Наближаючись до великого моменту постання української незалежної держави, нам уже тепер треба дбати за те, щоб до її складу ввійшли всі українські землі. Нам уже сьогодні треба вимінатися за ті окраїнні терени, що їх від нас загарбали в часи нашого лихоліття сусіди. Чим скорше ті наші сусіди і ввесь світ дізнаються, що за ті землі ми упоминаємося, тим легше буде, як прийде слушний час, їх відібрати.

Усі народи світу стараються привернути ті свої землі, що їх загарбали сусіди. Наведемо лише кілька прикладів: поляки увесь час домагалися і після другої світової війни відібрали свої історичні землі — Шлезьк і Помор'я, що їх 800 років тому загарбали німці; Австрія домагається звороту своєї частини Тиролю, що її після останньої війни захопила Італія; нещодавно комуністичний Китай почав домагатися своїх територій від Індії, які, на думку китайців, несправедливо приєднано до індійської держави. Крім того Китай домагається від Совєтського Союзу звороту своїх територій, загарбаних ще царською Росією.

Лихо в тому, що український народ ще не має своєї незалежної держави, уряд якої домагався б звороту загарбаних земель, як це роблять уряди інших державних народів. „Уряд" т. зв. УССР цього не зробить, бо він наставлений Москвою і служить не українському народові. В імені нашого народу мусить почати акцію українська політична еміграція.

Така акція за ревіндикацію українських земель вже почалася. У вільному світі, головно в ЗДА і Канаді вже існують організації, що гуртують вихідців з різних українських окраїнних земель і діють у тому напрямі, щоб їхні вужчі батьківщини були приєднані до майбутньої незалежної української держави. До таких організацій належать: Організація Оборони Лемківщини, Карпатський Союз, Об'єднання Волиняків, Товариство Буковина, Об'єднання Холмщаків і Підляшан та ін.

Досі діяли вони кожне зокрема, нескоординовано. Нам здається, що діяльність їх буде успішнішою, коли вони створять спільний центр і працюватимуть в цьому напрямі разом. Ми пропонуємо сформувати з представників уже існуючих організацій, що гуртують вихідців із поодиноких українських окраїнних земель, надрядне тіло — Союз Українських Окраїнних Земель (СУОЗ), завданням якого буде плянувати та координувати акцію за відібрання наших пограбованих земель. Кожна організація, що ввійде до СУОЗ, зберігатиме свою організаційну незалежність і далі діятиме як окрема інституція за своїм статутом. Від СУОЗ одержуватиме тільки напрямні і директиви відносно спільних дій та виступів всіх організацій - членів СУОЗ.

Завданнями СУОЗ буде:

— Розробляти та вводити в життя пляни щодо відібрання українських загарбаних земель, які тепер знаходяться в складі сусідніх держав.

— Популяризувати справу відібрання загарбаних українських земель у формі друкованих збірників, публікувати відповідні матеріяли та статті в українській пресі.

— Скликати з'їзди уроджєнців українських окраїнних земель, завданням яких буде манифестувати волю жителів тих теренів до об'єднання з материком — Україною.

До Управи СУОЗ треба буде покликати також представників усіх тих українських теренів, що не мають своїх об'єднань чи товариств. Зокрема треба буде покликати представників Кубані, північної Чернігівщини, південної Курщини, Таганріжчини, що входять до складу РСФСР; представників Південної Буковини, Басарабії, Мармарощини і Затисся, що залишилися в межах Румунії; представників українських теренів за- і по-Тисся, що залишилися під Мадярщиною; представників Пряшівщини, що залишилася при Чехо - Словаччині.

Коли всі ці українські окраїнні загарбані терени будуть заступлені в СУОЗ, тоді він матиме повне право виступати як речник усіх тих земель.

Було б дуже побажаним, щоб у цій надзвичайно важливій справі висловили свої думки українці, уродженці тих, як їх назвав п. В. Чапленко, замежних, а ми називаємо, загарбаних українських земель.

В. Кедровський

РУСИФІКАЦІЯ ГІРША, НІЖ ЗА ЦАРАТУ

Перебуваючи в Канаді, я довідався від кількох тамтешніх українців, що вони отримують з України листи від своїх дітей і внуків, які працюють у колгоспах. Ті свої листи пишуть вони по-російському. Деному з адресатів тяжко розуміти цю мову, і вони звертаються до тих, що її розуміють, щоб розтлумачили, про що йде мова.

Безперечно, це наслідок русифікації початкових шкіл у сільських місцевостях. Впровадивши обов'язкову освіту, московські большевики використовують її для пропаганди і — головно — для змосковщення молодого покоління.

У царських часах великий відсоток селянських дітей залишався поза школою, а ті, що її закінчували, по кількох роках забували російську мову. Українських книжок для масового читача не було. Тепер і тепер на Україні їх дуже й дуже мало. Тому молодше покоління змушене читати російські книжки.

Книжками, друкованими українською мовою, що їх большевики висилають на Захід та в Америку, вони стараються показати світові, а зокрема емігрантам - легковірам, як, мовляв, високо стоїть в Україні розвиток національної літератури. На ділі буває так, що багатьох літературних або наукових творів в українській мові, які продаються за кордоном, в Україні не можна дістати. Один мій знайомий на Україні просив прислати йому видані в совєтському видавництві вибрані твори О. Олеся, бо їх там не можна дістати в жадній книгарні.

Зате Україну буквально заливається книжками російськими, які ширять не лише комуністичну пропаганду, а й російський націоналізм, фальшуючи українську історію і намагаючись доказати, що українці і москалі рідні брати, лише москаль старший.

У царських часах українську історію також фальшувалось, але не так безсоромно, як це роблять тепер большевики. Крім того маса української дітвори лишалася поза впливами російської школи, де цілковито замовчувалося Україну, а говорилося лише про царів та російських національних героїв. А коли й згадувалося про українських гетьманів, то славою вкривали Богдана Хмельницького за його: „Волимо під царя московського, православного", а всі інші гетьмани та народні провідники були або „зрадниками", або „нездарами". Український народ в тих школах представляли як „дурних хахлів", і масово поширювали серед нього копійчані „малоросійські" брошурки, як „Повний мішок реготу", „Не любо не слухай, брехать не мішай" і т. д., що мали своїм завданням викликати в читача огиду до власного народу.

Тепер це провадиться організовано і навіть підпирається різними „науковими авторитетами".

Український театр в царських часах плекав чисту українську мову, хоч урядові чинники всіляко гальмували його розвиток, а українські п'єси цензура викреслювала. Тепер большевики зробили український театр так, само, як кіно, засобом масової московсько - комуністичної пропаганди, внаслідок чого у народі затрачується почуття свого „я", і національно несвідомі елементи стають москалями або „совєтськими людьми".

Правда, є в Україні певне число інтелігенції, яка намагається зберегти свою національну відрубність і ширити правду про Україну та українців, але, пересіювана крізь московське решето, та правда губиться і до народу не доходить.

Перед свідомими українцями на рідних землях і поза їх межами стоїть як найголовніше завдання — боротися за збереження української мови, а передусім національної свідомости. В найгірших обставинах мову можна затратити, але якщо буде збережена національна свідомість, то в слушний час мову відгайдуть її і знову стане до активної боротьби з окупантом, боротьби за свою власну державу, як це було з ірландцями, що з'агнилися з іншими народами, що зберегли національну свідомість, затративши свою мову. Український народ в бігу його історії вже не раз пройшов на додому, але він щоразу воскресав.

Українському народові невідомо, як довго прийдеться ще жити в неволі. Але духа його ворогові ніколи не вдасться вбити. Тимчасово переможений фізично, він твердо зберігає вікові традиції визвольної боротьби. І про цю боротьбу ми повинні говорити лише правду, не затираючи її, не вигадуючи замість неї різні вигадки з особистих, гуртокових чи партійних інтересів.

СНІГИ В УКРАЇНІ

В Україні — сніги. На Харківщині за десять днів випало багато снігу — двомісячна норма! — як пише кореспондент „Молоді України" з Харкова (часопис з 23 січня)

ПРО ПОШТОВУ ОБСЛУГУ

Недавно на телевізійній програмі один колега-гуморист здорово закпив з американської пошти. На його думку, єдина різниця між поштовою системою в ЗДА і в екзотичній Новій Гвінеї полягає в тому, що в Америці інколи пропадають листи, а в Новій Гвінеї гас від часу пропадають листоноші, що їх тубільне населення з апетитом споживає . . .

Я, особисто, не міг би сказати кривого слова на тутешню пошту. Листи мені не пропадають, хіба інколи не доходять ті, з Рідного Краю, але в цьому випадку не знаєш, на котру поштову систему ремствувати — капіталістичну ги „соціялістичну". Проте, ніколи ще такого не бувало, щоб загибула на пошті хоч би одна коверта на так звану колекту в користь інвалідів, заслуженців, студентів, науковців, філателістів . . а бо ж їх усіх зрахуєш? . . Так же само не пропадають, слава Богу, листи з бльокками ги „тікетами" — на будову храмів Божих. Багаться, що в деяких церковних комітетах засідає багато моїх друзів, що не жалують мені цих бльоків, і посилають зразу по три й гетирі! Часами здається, що ці щирі люди помішали мою адресу з адресою фірми інж. Мирона Ленкалюка, яка знаходиться в тій самій секції міста, де я живу.

Правда, трапляються різні містерії з газетами, але це інша пара калошів, як казали у Львові. Попав я в таку гастину міста, де українців небагато, зате розмножилася колонія греків, то, мабуть, з цього приводу деколи попадають мені замість „Свободи" грецький щоденник „Атлянтіс". Раз навіть заблукала в мою поштову скриньку китайська газета, яку я зараз віднїс доброму сусідові, містерові Лі, власникові . . хіба . . „Гральвудської пральні".

Був такий гас, коли то мій листоноша винайшов закоснис мої гасло „Свобода" одинокому, здається, в нашому кварталі землякові - українцеві, що мешкав на 43-ій вулиці, а його гасопис лукавив до моєї поштової скриньки. Потім, щось із три тижні, газета взагалі не приходила, аж нараз звалилась на мою голову ціла в'язанка залеглих газет, не тільки моїх, але й земляковах на придаток.

Ну, тоді я подався до поштового уряду, — півтора бльоку від моєї хати і попросив гемно урядовців за віконечком, щоб не позбавляли мого земляка священного права користуватись рідним друкованим словом, яке йому конституційно забезпечене, в дусі Чотирьох Американських Свобід. Після отої інтервенції наладнався порядок, і газета приходила нормально. І донині не знаю, як це воно трапилось: змінили листоношу ги може мій земляк кудись „змуфував"? Це друге виглядає більше правдоподібним, бо саме в тому гасі розвалили на 43-ій вулиці декілька старих будинків і зробили на тому місці автостоп (як бачимо сподобався мій власний новотвір, щоб засупити слово „паркінґ"?)

Коли згадую цю подію, стає мені трохи маркітно. Як же це так? . . Добрих пару років мешкав у близькому сусідстві вище згаданого земляка, — тільки через вулицю, гитав його газету, заступався на пошті за його конституційні права, а ніколи з ним особисто не познайомився, навіть його прізвище вилетіло мені з голови! А хто його знає, може це був мій сусід з Бібрецького повіту?

Ікер

С. Риндик

ДОЛЯ ІДЕАЛІСТА

(4)

Гарна чи не дуже, але така, що Рекоша мимоволі став і задивився. . . Досі доводилось бачити багато гарних дівчат, а серед них чимало таких, що виглядали, як пишні квіти, але ні разу не було так, щоб ноги самі стали і очі вліпли, як оце несподівано сталося на чистці паровозів.

Трохи постояв, а потім заговорив:

— А хто це дозволив вам казьонний кокус брати? — запитав на жарт удавано суворим тоном.

Дівчина підняла голову.

— Сама собі дозволила! сказала бойко і сміливо, веселими очима глянувши на Рекошу. Мала в очах сині волошки і сонячні блиски, а між напівзкритими устами білі, як ріпа, зуби.

І мала дивний голос. Здавалося, що тількищо їла гречану кашу, і та каша облипла їй голосниці в горлі. Та дарма! Дівчина була така мила, що Рекоша не міг рушитися далі і простояв на чистці, поки дівчина збирала той кокус. І потім раз-у-раз ходив на те саме місце, щоб тільки побачити дівчину, перекинутися з нею словом і почути її гречаний голос. Це були виразні залицяння. Дівчина приймала їх із веселим сміхом і не раз казала Рекоші завдати їй на плечі мішок із коксом, так наче перед нею був не пан, а якийсь парубок. Рекоша охоче це робив, а при тому непомітно притискав дівчину до себе. Тоді вона тремтіла, як спіймана синичка, а гречаний голос її подовгу ласкав слухи хлопця.

Багато не треба було чекати, щоб образ Семіраміди в уяві Рекоші померк, притемнений замурзаним личком трепетної красуні. Скінчилося тим, що в серці залізничого урядовця Максима Рекоші і в серці призалізничої кокусниці Оришки вибухли одночасово два непереможні кохання. Тут прошу припинити читання цього репортажу і негайно прочитати собі, якийсь добрий опис кохання, насиченого глибокими, шаленими емоціями. На щастя, таких описів маємо багато. Наші славні письменники все життя творять їх. Прошу тільки все, прочитане там, перенести на Максима і Орисю.

На жаль, сталося так, що молоді натури не стримали, і бідна Орися зайшла в тяж. . .

Дізнавшись про це, Рекоша перелякався і припинив покинув дівчину, припинивши всякі зв'язки з нею побачення. Та було вже запізно. І мати Оришки, вдова, поставила хлопцеві певні вимоги. Рекоша обурився. Його ідеал жінки з царською короною на голові аж ніяк не дозволяв йому признатися до батьківства дитини, роджєної якоюсь кокусницею, якоюсь посмітюхою. Та стара знайшла свідків і вдалася до адвоката. Той запросив Рекошу до себе і сказав йому від щирого серця:

— Раджу вам не доводити діла до суду, бо програєте і зробите собі зайву неславу. Дівчина має добрих свідків. Правда, примусити вас женитися з нею вона не може, бо на одружения потрібна невимушена згода обох сторін, але на дитину суд присудить вам платити, і будете платити. Тож ліпше буде для вас, коли вже тепер погодитеся на заплачення відступного. На ваше щастя, дівчина дуже скромна: вимагає тільки сто карбованців за порушення дівочої чести і молочну корову, коли народиться дитина. Обдумайте собі це. Чекаємо тиждень. У разі неодержання вашої згоди дам ділу законний хід.

По кількох днях думання й передумання Рекоша прийшов до висновку, що найкраще буде, коли зробить так, як радив адвокат. І так зробив. А після того признався сам собі:

— Ідеали, навіть приблизні, навіть натягнуті, навіть такі лагідні, як Оришка, — небезпечна річ. Кусаються, ти їх здалека, в уяві. Там їм місце, там їх пристановище.

Заплативши Оришці сто карбованців, залишив собі потайну надію, що може дитини не буде і не треба буде витрачатися на молочну корову. Але доля на щадить ідеалістів, і в свій час дитина таки прийшла на світ Божий, і Рекоша мусів був молочну корову таки купити.

Непримиримий випадок із кокусницею зробив Рекошу дуже обережним у взаєминах із жінками. Став держатися здалека від них, а як, побачив щось занадто привабливе, то відвертав голову, часом стискав кулаки і закушував зуби, щоб не датися спокусі. Від цього, як на зло, ідеал жінки в його уяві ставав щораз виразнішим і настирливішим. Рекоша таки не мав сили покинути його, як у свій час покинув соціялізм. Був ще занадто молодий і відчував непереможний гін до „нєжних лобзаній", як не раз раз висловлювався. Його розмови з хлопцями крутилися довкола жінки, як персоніфікації найбільшої краси в світі. А коли відбувалися якісь вечерниці, ті як собаки. Найліпше держилась Рекоша завсіди, виступав на них із декламаціями віршів про жінок і кохання. Деклямував московські вірші. На українські ще не було тоді моди.

Імпозантне свято 22-го Січня в Монтреалі

В неділю, 23-го січня українська громада Монтреалю врочисто відсвяткувала 48-у річницю української незалежности та 47-му річницю соборности українських земель. Свято, зорганізоване місцевим відділом Комітету Українців Канади (КУК) зтягнуло понад 1,000 учасників, які зібралися в Плато Гол в неділю по полудні мимо великого снігу, що почав був падати.

Програма складалася з хорових точок у виконанні мішаного хору „Боян" під проводом проф. Р. Нагребецького, фортепіянового виступу пані Маркіяни Дублянці-Гузар з Торонта, індивідуальних та групових декламацій у виконанні Л. Микитюка і літературно-сценічного монтажу, „Твоєю волею, Народе", під мистецьким проводом В. Дніпрового.

Святочну промову виголосив д-р Володимир Душник, редактор англо-мовних видань Українського Конгресового Комітету Америки. У півгодинній промові по українськи промовець перевів паралелю між змаганням українського народу до волі й самостійности в 1917-1920 роках та теперішньою боротьбою, яка ведеться в Південному В'єтнамі. Він згадав, як Українська Центральна Рада, під проводом проф. М. Грушевського, перестерігала український народ перед „напасниками з Петрограду", цебто, комуністичними військами веденими на Україну Муравйовим та Антоновим-Овсієнком.

„Ці напасники з Петрограду", говорив д-р Душник, „діють у Південному В'єтнамі так, як 15 літ тому вони діяли в Кореї. Вони пробували повторити цю саму гру в Західньому Верліні, та вспіли захопити Кубу... Ця сама рука знищила Україну, Білорусь, Вірменію, Грузію, Азербейджан та народи Туркестану, а пізніще Литву, Лотву та Естонію, а тепер ця сама агресивна московська рука посягає по нові території та нові народи..."

Промовець твердив, що присутність американських збройних сил в Південному В'єтнамі, — це символ того зрозуміння, яке починає вкорінюватися серед американського народу, що комунізм є безкомпромісовий та що його ціллю є завоювати цілий світ.

Дальше, д-р Душник твердив, що мимо намагань Москви, ідеали української самостійности з цінною політичною спадщиною українського народу, за які гинуло й гинуть тепер сотки та тисячі українських патріотів. Україна тепер є поневоленою нацією та визискуваною колонією Москви. Українські школи, а головно сім українських университетів, є русифіковані; українська література упосліджена та зневажувана, а українська фільмова індустрія є запряжена до московського імперіялістичного воза.

Натякаючи на т. зв. „еволюціоністів" серед українського громадянства, промовець твердив, що всякі натягування, наче б Україна поступенно усамостійнюється, є мрійниками фантастів. Він твердив, що т. зв. „культурні контакти" були б бажані, коли б це були контакти з українським народом, а не з представниками ненависдженого московсько-комуністичного режиму, який поневолює Українську Націю.

Він цитував звіти з большевицької преси про ціль т. зв. „культурних відвідин".

Проф. Л. Томащук, голова відділу КУК, відкрив свято, а гостей представляли пп. Е. Орищук, М. Андрухів і Семків. Серед урядових канадійських гостей були Г. Бленк, член Провінціального Парляменту, П. Бреба, представник міста Монтреалу, лотиський консул В. Томсонс, та Р. Вербила і Е. Куте, представники литовської та естонської громад в Монтреалі.

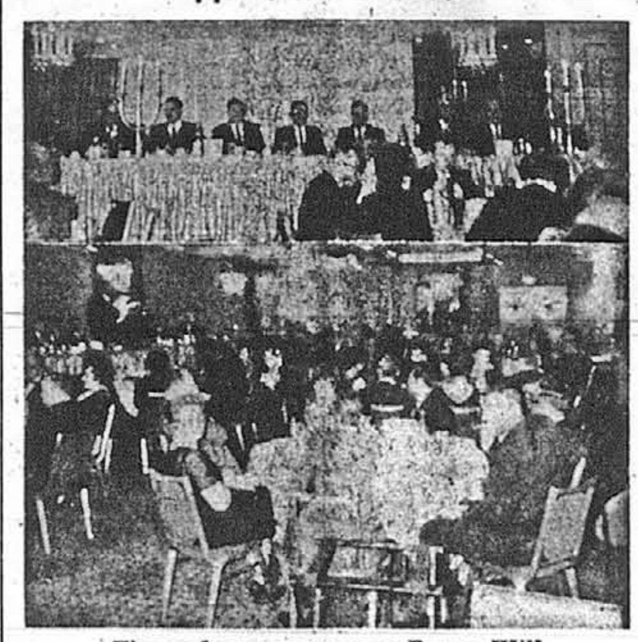
Свято почалося відспіванням канадійського національного гимну, а закінчено відспіванням „Ще не вмерла Україна".

Під час свого побуту у Монтреалі д-р Душник дав інтервю для українського радіомовлення канадійського офіційного радія, як теж для української радієвої програми п. Е. Орищука.

Н. Н.

Степан Куропась

РІДКІСНИЙ БЕНКЕТ

Під час бенкету для нового Голови ПУН

Бувають в українських громадах різні бенкети. Різні щодо цілей і ціни, різні щодо числа учасників і т. п. Ціль бенкетів? Переважно, щоб вшанувати особи, організації, парохії з приводу роковин і окремих заслуг.

Бенкет, про який пишу, був рідкісний тому, що сто кілька осіб взяли в ньому участь, заплативши по 25 долярів вступу на те, щоб дати належну моральну і матеріяльну підтримку новому голові ПУН — яким є Олег Штуль - Жданович. Прийшов час, коли замало є кричати „Слава Україні", — треба помагати тим, що для тієї „слави" працюють. Такий час був і давніше, але багато людей суперпатріотів воліли ховатися за оклики „Україна понад усе", чим ділами виказувати, що їх слова не є голословні.

За 25 дол. не можна купити собі марки патріота. Одноразова участь в імпрезах не вистачає. Та коли зважити, що, чим раз менше у нас людей охочих йти на збори й бенкети, а в додатку бенкети коштовні, то треба признати, що шикагівське ОДВУ має гарних добрих людей, що все готові добрій справі помогти. Спис учасників бенкету, що його вислано новому голові ПУН, — це правдивий збір людей, що все були в рядах тих, які морально і матеріяльно себе не жаліли.

Гість з Канади і головний промовець д-р Зиновій Книш вичерпно переповів УІ В. З. У. Н. та завдання в напрямі УНРуху на майбутнє в світлі постанов З'їзду. Інших промов не було, бо бенкет не є для промов, а — розваги.

При головному столі засіли — голова 2-го Від. ОДВУ, — д-р Гацький і його секретар Мих. Панасюк, голова 46-го Від. А. Нісевич з Борнсайду, інж. Юрій Артюшенко, голова Окружного Комітету УНС Микола Олек, гол. радний УНС Мирон Куропась та автор тих рядків, який проводив бенкетом.

Вшановано О. Войценко

Під патронатом Української Наукової Ради в Канаді і заходами Історичної Секції УВАН у Вінніпегу відбулося святкове відзначення громадської і письменницької діяльности Ольги Войценко у суботу дня 22 січня. Зібрання відкрив і проводив ним керівник історичної Секції УВАН д-р М. Марунчак. Він привітав зібраних гостей, а зокрема пані Войценко, гратулюючи їй з приводу появи третього тому „Літопису українського життя в Канаді", та покликав до слова діючого посадника міста Вінніпегу Слава Ребчука. В довшій промові українською та англійською мовами Ребчук підкреслив заслуги пані Войценко на громадському та науковому полі, й вручив їй почесну грамоту міста Вінніпегу як признання за її дотеперішню працю.

Д-р М. І. Мандрика, діючий президент УВАН у Канаді, повідомив приявних про надання пані Войценко ступня „члена-кореспондента УВАН". Від Союзу Українок Канади в Манітобі вітала її панна Доця Гаврисишин, від Вінніпегської Групи „Слова" — д-р Марина Рудницька, від приятелів із Форт Вілліяму — пані Наталя Вацик, від Школи Малювання й Рисування, пані Катерина Антонович та від українських мистців — Л. Молодожанин.

Дякуючи за признання, пані Войценко в своєму слові подала близчі подробиці про свою працю над „Літописом українського життя в Канаді" та про свій плян видати ще три томи цілости, що обхоплюють разом роки 1930-1960.

ПРЕСОВИЙ ФОНД „СВОБОДИ"

На цьому місці друкуємо імена тих ВШ. Громадян, що надіслали свою добровільну доплату до передплати та свою пожертву на фонд „Свободи" та її видань: англомовного „Українського Тижневика" і дитячого журналу „Веселка", і потверджуємо з подякою висоту одержаної суми.

СПИСОК ч. 15

Д-р П. Гарасимів, Річмонд	$10.00	А. Валко, Клівленд	1.00
І. Попович, Бруклин	10.00	С. Вартко, Бруклин	1.00
І. Чопко, Елмайра	6.00	Ю. Вахур, Дітройт	1.00
І. Джус, Бей Шор	5.00	В. Білоус, Шикаго	1.00
Д-р. Малиновський, Паркерсбург	5.00	В. Бойко, Менвілл	1.00
Ф. Стасів, Ютика	5.00	О. Буката, Мілфорд	1.00
П. Чорній, Витней Пойнт	5.00	І. Буда, Боффало	1.00
А. Разимов, Гері	4.00	В. Бучацький, Клівленд	1.00
Н. Боднар, Філя	4.00	А. Вік, Дітройт	1.00
М. Мандзюк, Ню Йорк	3.00	І. Віхот, Бетлегем	1.00
Інж. В. Бурий, Шикаго	3.00	Р. і Н. Вомпел, Філя	1.00
М. Баран, Скарборо	3.00	І. Зубаль, Дітройт	1.00
А. Волошин, Парма	3.00	М. Гаврилюк, Трой	1.00
В. Думяк, Камбрія Гайтс	3.00	І. Грицик, Форд Сіті	1.00
Т. Ільницький, Амблер	3.00	М. Грицик, Дітройт	1.00
Н. В. Качор, Філя	3.00	О. Гонтарський, Ст. Кетринс	1.00
Д-р М. Кокоруда, Виндзор	3.00	Н. Задерецький, Парма	1.00
О. Коропецька, Ню Йорк	3.00	Я. Зубаль, Дітройт	1.00
Ю. Костецька, Ст. Айленд	3.00	А. Кібюк, Вайтстаун	1.00
К. Котович, Торонто	3.00	А. Кірілюк, Фенікс	1.00
І. Кравчук, Линбрук	3.00	М. Когут, Шикаго	1.00
І. Ліщак, Ингетавн	3.00	Ю. Козак, Бруклин	1.00
Х. Лисобей, Філя	3.00	М. Куропась, Шикаго	1.00
Д-р О. Матвіїв, Ню Йорк	3.00	М. Марунчак, Монтреал	1.00
Н. Митко, Шикаго	3.00	П. Матвіїв, Лонг Айленд	1.00
А. Омельський, Лонг Айленд Сіті	3.00	М. Мельничук, Філя	1.00
Ф. Оприск, Бруклин	3.00	Н. Мороз, Філя	1.00
В. Осташ, Елмайра Гайтс	3.00	М. Микитишин, Пачкове	1.00
Г. Пачовський, Дітройт	3.00	Я. Лежняк, Філя	1.00
В. Романко, Гемтремк	3.00	Т. Литвиненко, Фенікевілл	1.00
Н. Стадник, Найентік	3.00	П. Николенко, В. Рексбург	1.00
М. і І. Тарановські Сан Сіті	3.00	І. Олійник, Шикаго	1.00
І. Філінська, Філя	3.00	С. Савчук, Вудсайд	1.00
А. Холєвка, Белвю	3.00	П. Сахаревич, Лондон	1.00
І. Борисюк, Інтернешенел Фоллс	2.00	М. Середович, Сиракюз	1.00
Н. Ворончак, Такавана	2.00	Т. Сімків, Бронкс	1.00
В. Герич, Лонг Біч	2.00	А. Сисак, Бетлегем	1.00
З. Гловяк, Ню Йорк	2.00	В. Сковрон, Ровд Овк	1.00
В. Карп'як, Філя	2.00	Н. Стефанів, Рего Парк	1.00
С. Комар, Рочестер	2.00	А. Танчук, Беллефонте	1.00
С. Костик, Ню Йорк	2.00	М. Тимків, Філя	1.00
Д-р Г. Мисик, Толідо	2.00	Д. Ференц, Стемфорд	1.00
А. Мельник, Ню Британ	2.00	Р. Флюнт, Філя	1.00
М. Мороз, Роквілл	2.00	І. Цибульський, Сейр	1.00
М. Новосад, Елджин	2.00	А. Чорній, Балто	1.00
І. Олексик, Рочестер	2.00	Н. Шатинський, Шикаго	1.00
В. Панькiв, Лаурелтон	2.00	М. Шкорута, Ірвілл	1.00
Т. Пастушак, Стемфорд	2.00	С. Шумко, Флинт	1.00
Погорецький, Шикаго	2.00	М. Яремко, Гелленвілл	1.00
І. Попіль, Скрентон	2.00	О. Яхно, Ню Йорк	1.00
Ю. Раковський, Брентвуд	2.00		
Г. Шевчук, Менвілл	2.00		
П. Яців, Лорейн	2.00		

Читайте українські книжки і газети, бо часте читання веде до просвіти, а просвіта — це сила

Боффало, Н. Й.

СІЧНЕВІ РОКОВИНИ

Відзначення роковин Державного Свята 22-го січня почалося в п'ятницю, 21-го січня, бо в тому дні посадник міста Ф. Седіта підписав проклямацію, якою проголосив день 22-го січня, днем відзначення роковин проголошення самостійности й незалежности Української Держави. Деклярацію підписав посадник у приявності української делегації, очоленої місцевого відділу УККА. пані Мирославою Макогон; крім неї в делегації були: парох української православної церкви о. Л. Квартирук, ген. В. Герасименко, д-р Н. Процик і Ф. Іскало. Парох української католицької церкви о. д-р П. Івахів був перешкоджений душпастирськими обов'язками. На спогад про цей день делегація вручила посадникові п. Ф. Седіті від відділу УККА українську англомовну енциклопедію. Наступного дня, в суботу, на будинку Сіті-Гол. вивішено Український прапор. В неділю, 23 січня в українських церквах міста і довкільних громад, у яких є українські церкви, відслужено Богослужби в наміренні українського народу. Вечірній концерт, який мав відбутися цього дня, довелося відкласти з причини морозу і сильної снігової, яка здержала всяку комунікацію у місті.

Концерт відбувся наступної неділі, 30 січня, в залі українського дому „Дніпро", а започаткував його голова відділу УККА д-р М. Лоза і відчитав проклямацію посадника міста. Письменниця пані Марія Маковська говорила про змагання українського народу за державність, які увінчалися відбудовою Української Держави актами з дня 22-го січня 1918 і 1919 років. Ця боротьба триває і мусить довести до остаточної перемоги.

У мистецьких точках вечора виступали пані Леся Лисак, яка у монтажі з поезій Яр Славутича відтворила картини змагу українського народу. Елегію М. Лисенка і народню пісню „Верховино" в обробці А. Рудницького відограла на фортепіяні учениця Ірка Борачок. Гість з Канади, скрипачка пані Г. Білошицька, виконала І. Левицького — Мережку, Брамса — Угорський танок, Гайворонського — Думку та Римського-Корсакова — Джмелик, а на невгаваючі домагання публіки кілька надатків, у тому В. Безкоровайного „Козаченьку" і Всилвського — Мазурку. Виконання було під кожним оглядом мистецьке, хоч скрипачка грала в „сибірській" температурі, яка неслась зі сцени. Знаменитою партнеркою скрипачки була піяністка пані Ярошевич з Торонта. Сцена була стилево оформлена п. М. Борачком. Публіки на залі не багато, були ті, що мали відвагу і змогу добитися скрізь снігом завіяні вулиці міста до дому „Дніпра". О. З.

„ЧОРНОМОРЦІ" В НЮАРКУ

Нюарк. — Оперу Миколи Лисенка за лібретом Михайла Старицького „Чорноморці" виставить Український Оперний Ансамбль з Ню Йорку вже в найближчу неділю, 13-го лютого в Нюарку, в дільниці Ірвінгтон, в залі Вайлсбург Гайскул при вулиці Айві, близько церкви Св. Івана Хрестителя, о год. 5-ій після полудня.

Ділимося сумною вісткою з Родиною, Приятелями і Знайомими, що в понеділок, 7-го лютого 1966 р. упокоївся в Бозі, по короткій недузі на 74-му році життя, приймивши Найсвятіші Тайни, наш Найдорожчий ЧОЛОВІК, ТАТО і ДІДУНЬО

бл. п.

ІВАН КУТЕЛМАХ

нар. в с. Вільшаник, пов. Самбір, Зах. Україна.

ПАРАСТАС — в п'ятницю, 11-го лютого ц. р. в пох. заведенні Насевича, Франклін і Бравн вул. у Філядельфії, Па.

ПОХОРОН — в суботу, 12-го лютого 1966 р. о год. 9-ій ранку з того ж пох. заведення до Катедри Непор. Зачаття Преч. Діви Марії, а опісля на цвинтар на Факс Чейс.

В глибокому смутку:

дружина — РОЗАЛІЯ з дому ШЕРЕМЕТА
сини — АНДРІЙ, МИХАЙЛО й АДАМ
та 6 внуків

З глибоким жалем повідомляємо всіх Побратимів Армії УНР в цілому світі, що 8-го лютого 1966 р. трагічно згинув, при виконуванні душпастирських обов'язків

бл. п.

о. ЛЕОНТІЙ КВАРТЕРУК

Похоронні обряди відбудуться в суботу 12-го лютого 1966 р. на Православнім кладовищі в Бавнд Бруку.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

УПРАВА ОБВУ, БОФФАЛО

У невимовному болю і жалю ділимося сумною вісткою з Рідними, Приятелями і Знайомими, що дня 2-го лютого 1966 року відійшла у Вічність в Денисові, к. Тернополя, Україна, наша Найдорожча, Незабутня і Незіжалувана МАМА, БАБУНЯ й ПРАБАБУНЯ

бл. п. СОФІЯ ЩЕБИВЛОК

на 74-му році життя і похоронена 4-го лютого 1966 р.

ЗАУПОКІЙНА СЛУЖБА БОЖА З ПАНАХИДОЮ буде відправлена в НЕДІЛЮ, 13-го ЛЮТОГО 1966 року о год. 10-ій ранку в церкві Преч. Діви Марії в Озон Парку, Н. Й.

Горем прибиті:

СТЕФАНІЯ — дочка з мужем МИКОЛОЮ ВІТЕНКОМ
ВОЛОДИМИР — син з дружиною в Англії
і Родина в Краю

З болем повідомляємо Рідних, Приятелів та Знайомих, що наш Найдорожчий ЧОЛОВІК та БАТЬКО

Інж. ІГОР СОРОЧКО

нар. 17-го січня 1909 р. в селі Дуба, пов. Долина, помер трагічно дня 8-го лютого 1966 року.

ПАНАХИДА буде відправлена в похоронному заведенні Литвина в Ірвінгтоні, Н. Дж. в четвер 10-го лютого ц. м. о год. 8-ій веч.

ПОХОРОННІ ОБРЯДИ в п'ятницю, 11-го лютого 1966 року о год. 9-ій ранку з пох. заведення до церкви св. Ів. Хрестителя в Нюарку і на цвинтар Gates to Heaven у Випані, Н. Дж.

Горем прибиті:

дружина: ЯРОСЛАВА
доньки: МАРТА і РОКСОЛЯНА
зять: ОЛЕГ ДУТКЕВИЧ

СПОРТ

„ЧОРНОМОРСЬКА СІЧ" У СІМКОВОМУ ТУРНІРІ В ПЕТЕРСОНІ

В п'ятницю, 11-го лютого, в залі Арморі в Петерсоні відбудуться змагання третього круга сімкового футбольного турніру броварень Шейфера з участю української дружини „Чорноморської Січі" з Нюарку. П'ять гор цього вечора почнуться від години 7:30. Противником „Ч. Січі" в третьому крузі турніру буде італійська дружина „Молфетта", зустріч з якою почнеться о год. 8:00. Інші змагання: Гобокен — Мадярський СК Вудбрідж, Айріш А. — Санта Крос, Галедон — Алберона і Петерсон Доверс — Пасейк.

* * *

МИСТЕЦЬКІ ЗМАГАННЯ „ГУНҐАРІЯ" — УСК

На неділю, 13-го лютого, годину 2:30 по полудні, визначив НАФСоюз мистецькі футбольні змагання „Великої десятки" між „Гунґарією" та УСК-ом Ню Йорк. Ці змагання мають відбутися, коли дозволить на це погода, на грищі Метрополітан Овал при Андрюс Евню в Масепеті, Н. Й.

* * *

ПРОГУЛЬКА ЛЕЩЕТАРІВ НА ПЕРШОСТІ УСЦАК

Управа КЛК в Ню Йорку організує прогульку автобусом на лещетарські першості УСЦАК у Mont Blanc, St. Faustin, Quebec, в днях від 18-го до 22-го лютого (День Вашингтона). Від'їзд запляннований на п'ятницю, 18-го лютого, годину 7-му вечором з-під УНДому в Ню Йорку, а поворот на це саме місце у вівторок, 22-го лютого біля півночі. Кошти переїзду автобусом в обі сторони — $25. Учасники автобусової прогульки матимуть зарезервовані приміщення - нічліги із сніданками і вечерями по — $7.50 до $8 денно. Зголошення до участи в прогульці із завдатком $10 від особи приймає від понеділка, 14-го лютого: Mrs. J. D. Rubel, 211-05 29th Avenue, Bayside, L.I., N.Y. Телефон: BA 4-2170 (Area Code: 212).

Збори Відділів УНСоюзу

СУБОТА, 12-го ЛЮТОГО 1966 р.

АМБРІДЖ, Па. Місячні збори Б-ва св. Василія — 161 Відділ УНС о год. 7 веч. в клюбовій залі. На порядку: вибір 3 делеґатів і їх заступників на 26 Конвенцію УНС. П. Роновський, мол., секр.

ДЖЕРЗІ СИТІ, Н. Дж. Місячні збори Б-ва св. Ів. Хрестителя — 270 Відд. о год. 7:30 веч. в УНДомі, 96 Фліт вул. і Окленд Аве. Збори будуть відбуватися в другу суботу по першім в тім самім місці і часі. Проситься вирівняти свої залеглості. — А. Шаран, М. Баран, С. Островський, рек. секр.

НЕДІЛЯ, 13-го ЛЮТОГО 1966 р.

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, Па. Місячні збори Т-ва Любов — 45 Відділ о год. 1 по пол. в Домі У.-А. Горожан при 847 N. Franklin вул. На зборах буде вибір 2 делеґатів і 2 заступників на 26 Конвенцію УНС. — М. Сеник, секр.

ГЕМПСТЕД, Н. Й. Звичайні місячні збори Т-ва Запор. Січ — 327 Відд. о год. 7:30 веч. в церковній залі при 709 Фронт ст. На порядку: вибір делеґатів на 26 Конвенцію УНС та інші актуальні справи. Проситься чл. прибути. — Управа.

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, Па. Побір чл. вкладок за м. лютий Т-ва Дністер — 430 Відд., відбудеться: 13 лютого в Тризубі, в год. 1-3 по пол.; 20 лютого в Укр. Клюбі, Френклін вул. в год. 11:30-1:30 по полудні; 19-го лютого, в Укр. Клюбі, 23-тя і Браун вул. в год. 7-9 веч. — О. Вакай, секретар.

КОЛЬОРОВИЙ ФІЛЬМ „РЕАЛЬ" — „АЙНТРАХТ"

В неділю, 13-го лютого, о год. 3:00 по полудні, в залі дому „Чорноморської Січі" при 508 18-та Евню в Нюарку, буде висвітлений кольоровий фільм із міжнародних футбольних змагань, фіналу гор за Чашу Европи 1960 року, між еспанською дружиною „Реаль" з Мадриду та німецькою одинадцяткою „Айнтрахт" з Франкфурту.